„REVOLTA" FORMAȚIILOR CODAȘE IMPULSIONEAZĂ CAMPIONATUL FEMININ

Un alt act al acestei interesante competiții care este turul de iarnă al campionatului feminin de handbal s-a consumat recent la Timișoara, oferind celor prezenți satisfacții spectaculare de prim ordin. Această afirmație, făcută imediat după încheierea turneului de 15 jocuri din sala „Olimpia" (numele nu are absolut nici o legătură cu comportarea, șocant de gălăgioasă a unora dintre spectatori...) ar putea duce însă la o falsă impresie. Anume, aceea că valoarea spectaculară a întrecerii a avut, cum ar fi fost normal, un suport tehnic și tactic. Lucrurile nu s-au petrecut însă chiar așa.

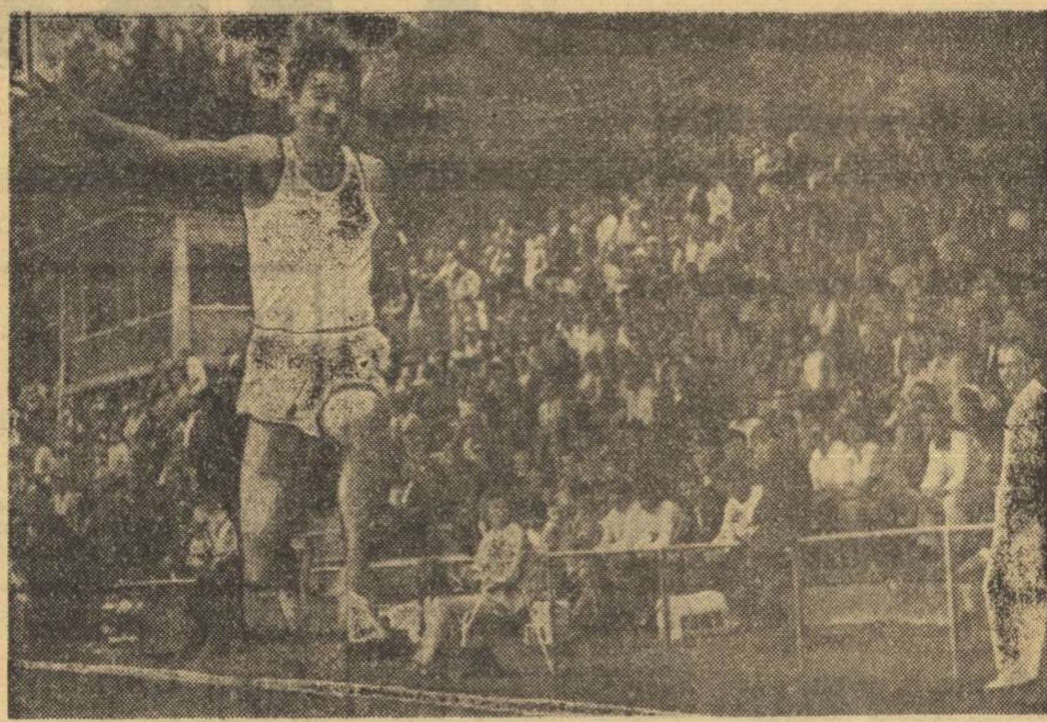
De fapt, ceea ce a animat competiția, dînd savoare meciurilor, solicitînd atenția și nervii publicului, a fost o tendință spre competitivitate, spre eliminarea placidității atît de frecventă în unele competiții, la formațiile mai slabe ce se consideră (greșit !) aprioric victime în confruntările cu echipele de frunte. Această racilă veche a determinat ca ani și ani principala dispută a calendarului competițional intern la handbal, campionatul național, să fie serios afectată, întrecerea limitîndu-se, în fond, artificial, doar la derbiurile dintre fruntașe și la cele pentru evitarea retrogradării ; în rest, pe agenda campionatului fiind consemnate doar partide anoste, în care învingătorii erau dinainte cunoscuți.

Noua formulă de disputare a campionatului, atît cel masculin cît și cel feminin, care prevede organizarea unei manșe suplimentare de iarnă în sală, cu trei turnee, a generat — prin caracterul său mult mai neutral și prin solicitările cu totul diferite față de obișnuitele etape săptămînale de toamnă și primăvară — o adevărată „revoltă" a formațiilor suferind de timiditatea periferiei clasamentului. Semnalam această tendință spre eliminarea unor bariere psihologice încă din campionatul masculin, și, nu de mult, consemnam că în primul turneu al întrecerii feminine „revolta" codașelor a furnizat primele surprize ale disputei. Și iată că fenomenul, izolat la început, a căpătat un pozitiv caracter general. La Timișoara, formația locală Universitatea și cele două outsidere ale sale din campionat, Universitatea București și Confecția, au fost serios zdruncinate de șocurile produse în partide considerate înainte de toată lumea drept o simplă formalitate.

Desigur că, așa cum am făcut chiar de la început precizarea, ideal ar fi fost ca revirimentul din campionat să aibă o bază mai mult tehnică și tactică și nu exclusiv de ordin moral. Nimeni nu poate contesta acest lucru. Dar nici așa nu este rău. Pentru că fenomenul a surprins echipele noastre fruntașe, principalele surse — ca să zicem așa — de „aprovizionare" a lotului reprezentativ, prea puțin pregătite. Și dacă Universitatea București sau Confecția s-au resimțit mai puțin, deoarece s-au prezentat la acest tur de iarnă cu ceva mai multe antrenamente la activ, Universitatea Timișoara, campioana țării și o echipă cu mari perspective, crezînd probabil că poate face o agreabilă promenadă în primele turnee, cînd programul nu-i punea în față celelalte două formații amintite mai înainte și principale pretendente la titlu, a abordat disputa cu o foarte sumară pregătire, suportînd mai greu rigurosul asalt al părții inferioare a clasamentului. În felul acesta, pornind de jos în sus și deocamdată mai mult pe fondul ambiției, al dîrzeniei în apărarea șanselor, schimbarea atmosferei competiționale în campionatul feminin de handbal reprezintă totuși un element pozitiv, de progres, ce va influența în bine creșterea valorică a campionatului. Dispărînd „timiditatea" competițională, din ce în ce mai multe jocuri vor constitui o problemă cu eventuale complicații chiar și pentru cele mai redutabile formații. Și atunci poate că handbalistele noastre fruntașe (sperăm ca jucătoarele de la „U" Timișoara să citească aceste rînduri) vor face mai des și cu mai multă convingere drumul spre teren sau la sală, la antrenamente.

Călin ANTONESCU

ÎN PERSPECTIVA „EUROPENELOR" DE SALĂ DE LA VIENA

Carol Corbu în timpul unui concurs — în aer liber — la Köln

Antrenorul Baruch Elias a revenit de cîteva zile la preocupările-i obișnuite, după scurtul intermezzo fotbalistic cînd s-a ocupat de pregătirea fizică a selecționaților pentru campionatul mexican. Întrucît trei dintre elevii săi (**Șerban Ciochină, Carol Corbu și Mihai Zaharia**) au luat recent primul start în sezonul de competiții al anului 1970, evoluînd cu destul succes în concursurile internaționale de la Madrid, i-am solicitat prof. Elias o scurtă declarație :

„Anul 1970 va fi foarte dificil pentru atleți, în pofida faptului că în calendarul lor nu figurează competiții de o deosebită amploare, cu excepția „europenelor" de sală și a „Cupei Europei", care sînt totuși altceva decît C.E. în aer liber sau Jocurile Olimpice. 1970 este însă important prin faptul că precede C.E. din 1971 de la Helsinki și J.O. din 1972 de la München. Pentru a face față, într-un mod corespunzător, marelui număr de întreceri la care atleții români vor fi solicitați să ia parte, spre deosebire de alți ani, am început pregătirea, cu elevii mei, mai devreme cu o lună, am revizuit metodica generală a antrenamentelor și am solicitat pentru ei concursuri la o dată care nu de mult era rezervată exclusiv antrenamentelor.

Primul start al celor trei, dar și al lui Nicolae Perța și Șerban Ioan, a fost, cred, pe deplin edificator. Spunînd aceasta nu mă gîndesc, neapărat, la locurile ocupate în clasamentele celor 2 concursuri. Nu mă gîndesc nici măcar la rezultatele obținute (deși și unele și celelalte sînt edificatoare) ci la maniera în care au concurat, ceea ce mă îndreptățește să cred că pentru fiecare dintre ei 1970 va însemna ceva deosebit. Prima ocazie le-o oferă „Cupa de cristal", în fapt „internaționalele" de sală ale României (28 febr.—1 martie), al doilea și cel mai important, ediția — oficială-inaugurală — a campionatelor europene „indoor" de la Viena (14—15 martie). Sînt convins că dacă lucrurile vor merge și în continuare ca pînă acum, Ciochină, Corbu et comp. vor fi în măsură să obțină rezultate dintre cele mai bune.

În ultima vreme avem la dispoziție, pentru antrenamente, podiumuri speciale dintr-un lemn de brad, foarte bune, la nivelul pistelor pe care le-am văzut în marile săli de atletism din Europa, ceea ce înseamnă mult de tot pentru „acomodarea" cu pista lui Wiener Stadthalle-Stadion. De aceea zic : dacă la „europene" elevii mei nu vor evolua la valoarea scontată, adică foarte bună, personal, ca antrenor, nu voi avea nici o scuză !..."

Iată un punct de vedere foarte interesant, exprimat de unul dintre antrenorii cu vechi state de serviciu în atletismul nostru. Și, sinceri să fim, am fi foarte bucuroși dacă și alți colegi ai săi ar privi lucrurile la fel. Fără alte comentarii...

V. POPESCU: Am nevoie de un al 5-lea jucător!

Indisponibilitățile din formație continuă să-l frămînte pe antrenorul Vasile Popescu în preajma meciului retur, pe care Steaua îl va susține duminică după-amiază în compania formației poloneze „Polonia" Varșovia. De la ultimul antrenament au lipsit, în plus, V. Gheorghe și Czmor (gripați), pentru care însă prof. V. Popescu a primit asigurări că îi va putea folosi pînă la sfîrșitul săptămînii.

Întrebat ce crede despre posibilitățile de recuperare a avantajului (11 puncte) pe care îl deține team-ul polonez, reputatul nostru specialist ne-a răspuns : **„Nu m-aș teme cituși de puțin dacă alături de Tarău, Nosievici, V. Gheorghe și Czmor aș avea un al 5-lea jucător de o valoare apropiată. Din păcate, însă, nu-l am și voi fi nevoit din nou să recurg la improvizații. Adversarii noștri — actualmente ocupă locul V în campionat — dispun de un colectiv bine sudat, din care se disting Nowak, Bula și Frelkiewicz. Cine se va apăra mai bine, se va califica..."**

P. T. T. REDIVIVUS ?

Campionatul echipelor bucureștene participante la categoria Onoare s-a încheiat, dînd cîștig de cauză formației P.T.T. (antrenor Cristian Popescu). Cele trei inițiale ne amintesc de perioada baschetului de acum 15—20 de ani, cînd P.T.T. era una din protagonistele campionatului național. Și iată că, după zece ani de la desființarea echipei, prin trecerea ei în cadrul clubului sportiv Rapid, auzim din nou, cu multă plăcere, despre activitatea ei. Reapariția P.T.T. s-a produs cu cîțiva ani în urmă, fiind marcată de unele rezultate modeste : locul III din 12 echipe în 1967—1968, locul VII din 16 echipe în 1968—1969. Cu timpul, însă, datorită mai strînsei colaborări dintre antrenor și jucători precum și aportului deosebit adus de unii jucători (maestrul sportului M. Spiridon, I. Negoiță, M. Atanasescu, V. Manolescu ș.a.), P.T.T. a reușit să se impună. Meritul este cu atît mai mare, cu cît petetiștii au avut de înfruntat adversare valoroase, ca Electrificarea (antrenor C. Herold), Steaua (A. Folbert), C.P.M.B. (N. Stănescu) etc.

Încheiem aceste rînduri cu o întrebare : va însemna cucerirea categoriei Onoare o simplă treaptă în drumul P.T.T. spre divizia B și, de ce nu, spre prima categorie a țării ?

Desen de MATTY

TIME — OUT...

La 1 februarie vor începe întrecerile „Cupei de iarnă", competiție organizată de Consiliul municipal București pentru educație fizică și sport. Au fost invitate toate formațiile masculine și feminine participante în campionatele naționale (categoriile A și B), care vor fi împărțite, după criterii valorice, în mai multe serii.

● *Biroul F.R. Baschet a respins cererile de transfer — de la clubul Progresul la clubul Rapid — ale jucătoarelor Elena Nicolae și Elisabeta Böhm, deoarece solicitările respective nu se încadrează în regulamentul elaborat de CNEFS.*

● Alți arbitri români au fost desemnați să conducă meciuri din cadrul competițiilor europene : *Petre Marin* la partida Slavia Praga — Akademik Sofia (f), iar *dr. Dan Chiriac* la meciul Racing Bell Malines — Real Madrid.

ARTA MIȘCĂRII

D-ALE REGULAMENTULUI

Din șicană sau din prea mult simț al umorului, confrații noștri agimnaști ne spun că sîntem rigizi.

Fără să facem pe supărații, ne gîndim, totuși, că ceva anume i-a determinat să ne categorisească așa și nu altfel. Ce anume ? Noi zicem că disciplina, ordinea și sportivitatea proverbială a gimnasticii, rar întîlnită în aceeași măsură la alte sporturi. În sportul nostru este mai multă liniște, arbitrului i se acordă mai mult respect, el fiind salutat înainte și după terminarea fiecărui exercițiu, apostrofările, de orice fel, lipsesc cu desăvîrșire sau aproape cu desăvîrșire, transformîndu-se în zîmbete și priviri galeșe, chiar dacă pe undeva sînt cu subînțeles.

A văzut cineva vreun gimnast tăvălindu-se pe jos de necaz sau durere cînd un adversar i-a luat-o înainte sau dacă din anumite pricini nu i-a ieșit flicflacul ? Nu, nu cred.

Toate acestea pentru că așa sîntem noi — gimnaștii — iar dacă am fi altminteri regulamentul ne-ar readuce la ordine în doi timpi și cîteva zecimi de puncte și pas de te ia în contra cu un arbitru în mîna căruia stă nota noastră cea de toate zilele, hotărîtoare în urcarea sau coborîrea scărilor clasamentului.

Din momentul intrării în sala de concurs pînă la ieșire, gimnastul trebuie să se încadreze într-o serie de cerințe regulamentare dintre care unele n-au nici o legătură cu evoluția pur tehnică, dar care pot influența substanțial notarea în general. Aparent lipsite de importanță, aceste cerințe devin literă de lege abia în concurs (n-ar strica să figureze și în lecțiile de antrenament) și atunci cei care le-au uitat sau nu le-au știut își dau seama că din te miri ce nota este sub așteptări.

Din această cauză este bine să mai discutăm despre ele pentru ca aceste „nevinovate" abateri să fie înlăturate cu atît mai repede cu cît, dacă ne gîndim bine, efortul necesar este minim și chiar plăcut.

La concret vorbind, să enumerăm cîteva din cerințele regulamentare încălcate pe ici pe colo la cîte un concurs.

PREZENTAREA gimnastului înaintea arbitrului șef de brigadă. Această prezentare, echivalentă salutului decent și politicos, își are rădăcinile tocmai în abecedarul învățării gimnasticii, fiind poate chiar printre primele noțiuni învățate. Este de mirare că tocmai la categoriile mici de vîrstă, mult mai apropiate ca timp de perioada începutului, ea este uitată sau neglijată, spre deosebire de categoriile mari de vîrstă și clasificare, unde omiterea ei s-ar explica oarecum prin folosirea majorității timpului pentru însușirea unui bagaj motric mult mai mare.

O preocupare deosebită pentru acest aspect disciplinar s-a observat la reprezentantele Liceului sportiv de gimnastică din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej și la majoritatea componenților loturilor naționale. În rest, este loc pentru mai bine, că nu strică.

ȚINUTA VESTIMENTARĂ pentru concurs. În această privință regulamentul se arată neînduplecat cu cei care din diferite motive nu se încadrează în limitele admise, mergînd de la aplicarea unei penalizări de trei zecimi și pînă la aplicarea pedepsei maxime — excluderea din concurs.

Socotind că o gimnastă se prezintă cu un costum necorespunzător la fiecare din cele patru aparate de concurs, suma penalizărilor va ajunge la 1,20 p, ceea ce, desigur, că-i va aduce o coborîre evidentă în clasamentul individual, foarte puțin dorită. Alegerea materialului, dimensiunii și croielii pentru costum, corespunzătoare vîrstei și conformației fizice, care să nu frizeze bunul gust și decența este o cerință care trebuie satisfăcută încă de la cele mai neînsemnate concursuri de casă.

Decolteurile la fetițe, anumite răscroieli exagerate — chipurile pentru a compensa unele neajunsuri ale proporției corporale — sînt cîteva aspecte ale esteticii greșit înțelese. Vorbind despre estetica și utilitatea costumului trebuie să amintim și de anumite accesorii cum ar fi papucii, palmierele, bandajele, elasticul etc., hotărîtoare pentru buna desfășurare a exercițiului. Aceste accesorii se cer a fi riguros controlate înainte de concurs, nu numai sub aspectul estetic și utilitar, ci și al rezistenței lor pe tot parcursul concursului, asigurîndu-se astfel securitatea integrității corporale.

Nu mai este cazul să ne emoționeze sau entuziasmeze curajul (mai corect spus, imprudența și neglijența) acelor gimnaști care continuă să lucreze după ce le-a sărit un papuc din picior sau cînd bandajul incorect prins flutură prin aer amenințînd să se agațe din clipă în clipă de aparat sau de altă parte a corpului.

Multiplele consecințe neplăcute ale acestor neglijențe ne obligă să luăm măsuri din timp și dacă totuși mai apar, în concurs, să li se aplice penalizările cuvenite fără menajamente.

În acest sens trebuie să recunoaștem că arbitrii nu și-au făcut totdeauna datoria. Din prea mult sentimentalism pentru efortul gimnastului ne înduioșăm și nu ne vine la îndemînă să fim intransigenți în aplicarea regulamentului.

Deci, atenție arbitri ! În această situație n-ar strica să ne bucurăm de adevăratelea că sîntem rigizi. Restul, în ceea ce ne privește, să avem mai mult umor că n-o fi foc.

Elena LEUȘTEANU

WEEK-END-UL INTERN ȘI INTERNAȚIONAL

(Urmare din pag. 1)

excelentă. Sîmbătă se va desfășura slalomul special, iar duminică dimineața slalomul uriaș pentru toate cele patru categorii de schiori : seniori, senioare, juniori și junioare.

La Poiana vor avea loc două competiții de schi, dar la ramuri care nu necesită cantități mari de zăpadă : fond și sărituri. Fondiștii seniori și juniori se vor întrece pentru „Cupa Steagul roșu", iar săritorii juniori vor lupta pentru cucerirea „Cupei Tractorul". Ceilalți săritori au plecat la Borșa, unde îi așteaptă o trambulină de 80 m, reamenajată și pregătită să găzduiască din nou competiții de amploare, așa cum a făcut cu cîțiva ani în urmă, cu deosebit succes.

Pe lîngă activitatea internă, schiorilor români le este rezervat pentru acest final de săptămînă un bogat calendar internațional. Unii dintre ei, printre care alpinii St. Moldoveanu, C. Văideanu, I. Bobiț, Eva Markoș și Mihaela Sandu, vor lua parte, în Bulgaria, la tradiționalul concurs „Cupa Pamporovo", iar cîțiva talentați juniori (M. Bălan, Al. Bogdan, P. Ivănescu, Dorina Munteanu) vor participa la „Criteriul juniorilor", competiție ce se va desfășura în Cehoslovacia. Biatloniștii de la A.S. Armata Brașov și cei din lotul de tineret se vor deplasa, duminică seara, în Cehoslovacia, urmînd să concureze la campionatele naționale.

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A ARBITRILOR DE BOX

CRAIOVA 22 (prin telefon, de la trimisul nostru). De luni se desfășoară în localitate consfătuirea pe țară a arbitrilor-judecători de box. 50 de oficiali dezbat cu pasiune și competență probleme majore din activitatea pugilistică, încercînd să ajungă la uniformizarea sistemului de arbitraj. După prezentarea raportului de activitate a colegiului central, de către președintele acestuia, Marin Zamfirescu, au fost audiate dări de seamă conținînd aspecte din munca arbitrilor din 10 județe : Dolj—I. Cetățeanu, Timiș—L. Krauser, Constanța—A. Rișat, Galați—I. Ștefan, Cluj—I. Chendreanu, Prahova—Gh. Enescu, București—D. Dimulescu, Bihor—A. Bandi, Brăila—A. Mihăilescu, Brașov—I. Vasilinciuc.

În general, programul este foarte încărcat, dar membrii colegiului central au reușit, prin expunerile lor tematice și practice, să capteze atenția celor 50 de oficiali. Cu deosebit interes au fost ascultate referatele : „Concluzii privind desfășurarea C.E. de la București" (C. Chiriac), „Metode medicale pentru umanizarea boxului" (P. Tonitza), „Balcaniada de box de la Galați" (P. Epureanu), „Noutăți în regulamentul de box editat în 1969" (V. Cazacu), materiale care au dus la un util schimb de opinii.

Antrenorul emerit Ion Popa, prezent și el în mijlocul arbitrilor, împreună cu oficialul M. Stănescu, a susținut o lecție practică, urmărită cu viu interes, insistînd, printre altele asupra necesității de a se permite cursivitatea luptei din ring.

Zilele de joi și vineri sînt consacrate discuțiilor sub formă de seminar, participanții la consfătuire urmînd a viziona și cîteva secvențe din filmul C.E. de la București. Azi și mîine se vor disputa două gale, la care au fost invitați pugiliști juniori din orașele Pitești, Iași, Turnu-Severin și Craiova, meciurile urmînd a fi conduse de toți arbitrii prezenți la consfătuire. În programul acestei săptămîni este prevăzută și o vizită la I.A.S. Breasta, din apropierea Craiovei. Lucrările se încheie sîmbătă.

Romeo CALARAȘANU

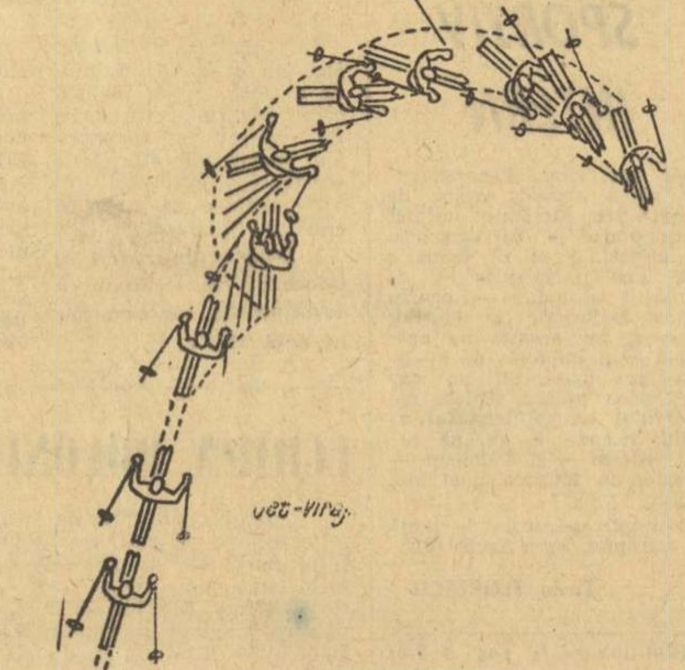
Învățați schiul cu Mihai Bîră

(Urmare din pag. 1)

și noțiunea de jet — care corespunde declanșării și o schimbare de direcție.

Pregătire. Pornind dintr-o coborîre oblică, schiorul execută un derapaj spre vale (avînd schiurile egal încărcate) prin împingerea laterală în călcîie, prin mecanismul de arcuire-înșurubare cunoscut. Sfîrșitul acestei flexii se accelerează și culminează cu o stopare a derapajului printr-o „bătaie" marcată pe schiurile așezate pe muchie și pe bastonul din vale înfipt lateral și înainte.

Declanșarea. Bătaia executată în special pe călcîie (din cauza poziției arcuite și a bustului aplecat) este urmată imediat de o țîșnire, un salt, o redresare a corpului pe verticală, în timpul căreia schiurile, descărcate, schimbă muchiile și pivotează sub corp în sensul ocolirii. Sprijinul prelungit pe baston fixează (oarecum) bustul, astfel că revenirea din arcuire-înșurubare (pivotarea) este mai amplă la nivelul picioarelor. Extensia nu trebuie înțeleasă ca o redresare completă, totală, ci numai ca o mișcare relativă de destindere (în urma comprimării din momentul bătăii) a corpului în raport cu poziția din faza de pregătire. Momentul înscrierii în viraj este considerabil facilitat de extensia corpului spre înainte și spre vale realizînd răsturnarea centrului de greutate în sensul virajului, mișcare de care am mai amintit. Avîntarea realizată permite și controlul curbei ocolirii printr-un derapaj curgător, alunecat. Cel mai important și cel mai greu moment este înscrierea în viraj, moment în care, prin destinderea corpului, schiurile, descărcate, desprinse de pe zăpadă, paralele, se deplasează lateral spre deal în sensul ocolirii, și reiau contactul cu zăpada pe muchiile dinspre vale.

Conducerea virajului. Mișcării de extensie din faza declanșării îi urmează, fără întrerupere, a doua flexie, lentă, echilibrată, prin care schiurile sînt obligate să intre în derapaj, ajutate de corp care apasă printr-o arcuire progresivă. Caracteristica jet-virajului este această deplasare considerabilă a schiurilor sub corp într-o mișcare, ce a fost descrisă, de dus-întors. În momentul „dus", picioarele execută o flexiune, terminată cu suprapresiunea bătăii, iar momentul „întors" este extensia și deplasarea laterală inversă, ca reacție de revenire a suprapresiunii.

Analitic vorbind, există deplasări în două planuri : vertical, balansul, și orizontal, deplasarea pivotată a schiurilor sub corp. Cu timpul, deplasarea în plan vertical se reduce, devenind neobservabilă în timp ce se accentuează mișcarea de dus-întors pivotată a picioarelor, completată de arcuirea corpului.

După cîteva execuții izolate, de o parte și de alta, vă recomandăm execuții legate între ele. Sfîrșitul unei cristianii este începutul celei următoare, realizînd o șerpuire ritmică, felină, tăcută. Alunecarea este continuă, descriind curbe de o rotunjime ortografică, geometrică, într-o nimicitoare impresie de relaxare și ușurință.

Cristiania nu este grea. Ea pretinde, însă, decizie din partea dv. Cei nehotărîți mai bine să aștepte.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

guitorilor respectivi — o spunem pentru că în anii trecuți nici schiul sau patinajul nu se prea grăbeau să pună punct etapei de relaxare ! Să fie, însă, ianuarie doar luna sporturilor „de sezon" ? N-am împărtăși un punct de vedere afirmativ. Pentru că am văzut eficientele soluții găsite de federația de handbal : întreceri oficiale de mare atracție (și de deosebită utilitate) organizate tocmai în această perioadă de „relache". Pentru că — din păcate un exemplu singular — la Botoșani, un județ fără pretenții în ierarhia performanțelor sportive, s-a desfășurat la începutul anului un excelent concurs atletic de amploare. Pentru că jucătorii de popice s-au și reîntîlnit în pasionanta cursă a recordurilor personale.

★

În sfîrșit, bine că măcar în unele sporturi au reînceput competițiile care „încălzesc" tribunele și triază valorile. Capete de afiș — tot întrecerile de schi care programează pentru sfîrșitul săptămînii o „etapă completă" : probele alpine pe Fața Mare a Văii lui Carp, Cupa Steagul roșu la fond și Cupa Tractorul (pentru juniori) la sărituri — în Poiana Brașov.

După cele patru concursuri găzduite de pista lacului Ciucaș, patinatorii de viteză au un „respiro" (de înțeles) înaintea campionatelor naționale care vor avea loc săptămîna viitoare. Dar, să continuăm itinerarul propus pentru definitivarea acestei prime ediții a panoramicului intern. Nimic, nici un semn din natație (de ce, atunci, se plîng mulți că nu avem destule bazine, că... ?), pauză la scrimă, vacanță în volei, liniște în gimnastică, la lupte ș.a.

★

Să nu fim, totuși, pesimiști. Sfîrșitul săptămînii ne oferă cîteva competiții pe care, neîndoielnic, spectatorii le vor urmări cu mare interes.

Vom începe enumerarea lor cu prima ediție a campionatelor naționale de atletism rezervate juniorilor mici. Ah, de cînd avea nevoie acest sport de o asemenea competiție de o inestimabilă valoare stimulativă ! Așadar, sîmbătă și duminică — la Cluj (frumoasă și meritată recompensă) — atleților de 15—16 ani li se vor decerne — firește, celor mai buni — primele titluri de campioni. S-a ajuns aici și pentru că acum atletismul dispune de săli nu numai în București, ci și la Timișoara, Brașov, Brăila, Galați, Ploiești, Cluj...

Privilegiu pentru bucureșteni. Duminică după amiază, în sala Floreasca, partidă internațională de mare atracție : Steaua — „Polonia"-Varșovia, contînd ca revanșă în „Cupa cupelor". Cum s-ar spune, ultima speranță ! Steaua, după aprecierile specialiștilor, poate să anuleze avantajul de 11 puncte cu care oaspeții vor intra pe teren. În orice caz, un meci care trebuie văzut. Nu numai pentru promițătorul spectacol sportiv ci, mai ales, pentru a vedea cum stăm, de fapt, cu valoarea baschetului la nivelul uneia din cele mai bune formații de club de la noi.

Pugiliștii de la Dinamo și Metalul București inaugurează sezonul — mult așteptat — de box. Deci, prima gală a anului. Și este vorba, lăudabil pentru ambele echipe, de o întîlnire devenită tradițională în lumea „careului magic". Este de așteptat ca sîmbătă, în sala Dinamo să se găsească cu greu un loc în tribune. Pentru că — trebuie, oare, să mai spunem — sînt mulți cei care doresc să-i revadă pe Győrfi, Covaci, Nicolae Tudor, Nicolae Enciu...

★

Poate, totuși, încă sărac panoramicul acestei săptămîni. Să avem răbdare. Au început „amicalele" de fotbal. Și parcă și în alte sporturi se simte ceva...